

[Socialministeren.]

dagpenge til en kvinde, som følge af det samme barns fødsel.

Derfor vil jeg mene, at tiden ikke er inde til, at vi kan løse problemet over den generelle dagpengeordning, men at man snarere hvor det er påkrævet, burde anvende en vurdering i det enkelte tilfælde og derfor bruge reglerne enten i forsorgsloven eller i børneforsorgsloven.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Men love er jo nu engang til, for at de kan ændres, og jeg mener ikke, at reglerne i loven udelukkende bør være bestemt af hensynet til moderens helbred; det er jo ikke nogen sygdom at få et barn. Orlov bør gives i erkendelse af, at det er overordentlig sundt for barnet, at moderen ikke er dobbeltbeskæftiget lige fra fødslen, altså fra barnets start, og det må efter min mening også gælde adoptivmoder og adoptivbarn, fordi der her også er tale om en start. Jeg ved godt, at det ikke er generelt, at det er spædbørn, der bliver bortadopteret, men det sker dog i utallige tilfælde.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg ved ikke, om jeg er helt enig i fru Lis Møllers bemærkning, at lovene er til, for at de kan ændres, men det skal jeg lade ligge. Derimod vil jeg sige, at lovændringer har en anden virkning; de koster normalt penge. Der er mange forbedringer, vi kunne ønske gennemført her i samfundet, men efter de bevillinger, der foreløbig er stillet til socialministeriets rådighed, har jeg ikke kunnet prioritere dette så højt, at jeg absolut har måttet gå ind for denne lovændring.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Vivike** til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at undgå, at børneforsorgen ved nedlæggelsen af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen og oprettelsen af socialstyrelsen, sættes tilbage i udvikling såvel administrativt som pædagogisk?“

Skriftlig begrundelse:

Efter hvad jeg har erfaret, har Børnesagens Fællesråd, der ikke blot er den forhandlingsberettigede organisation for besty-

relser for anerkendte børne- og ungdomshjem, men også repræsenterer de 3 institutionsforeninger for de forskellige typer børne- og ungdomshjem, i et brev til socialministeren protesteret imod den påtænkte nedlæggelse af børne- og ungdomsforsorgen og henlæggelse af dens arbejdsområde under 4 forskellige afdelinger under den for nylig oprettede socialstyrelse.

Med stor betænkelighed har jeg i dagspressen læst om, at det er socialministerens tanke helt at ophæve direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen og at fordele dets arbejde på 4 forskellige afdelinger under den nyoprettede socialstyrelse. Min egen betænkelighed er i høj grad bestyrket ved Børnesagens Fællesråds argumentation. Jeg synes, at fællesrådets argumentation for, at børne- og ungdomshjemmene må betragtes som en enhed, der fortsat bør ledes centralt, lyder overbevisende. I hvert fald bør der ikke nu træffes afgørelser, der foregriber folketingets stillingtagen, når forslag til ændringer i lov om børne- og ungdomsforsorg er forelagt folketinget i folketingsåret 1972-73.

Det fremgår helt tydeligt af avismeddelelser om nyordningen, at der højest er brug for 4 afdelingschefer i socialstyrelsen. Er ikke forudsætningerne for ansættelse af den ene afdelingschef for byggeadministrationen bortfaldet, når nu en væsentlig del af byggeadministrationen vedrørende daginstitutioner, efter hvad jeg erfarer, i nær fremtid vil blive henlagt til kommunerne? Er det ikke rimeligt at henlægge byggeadministrationen for den samlede socialstyrelse til børne- og ungdomsforsorgen, der jo samtidig med denne nyordnings gennemførelse vil miste den væsentlig del af sit arbejdsområde?

Endvidere ser jeg, at uddannelsen af medarbejdere agtes henlagt til en nyoprettet afdeling for planlægning og uddannelse. Det betyder nok, at man må ansætte en heldagsbeskæftiget pædagogisk-psykologisk konsulent ved denne afdeling. Vil det ikke være rimeligere at lade børne- og ungdomsforsorgen bevare sit arbejdsfelt på dette område og samtidig få det udvidet med uddannelsesopgaver på andre af socialstyrelsens arbejdsområder? Jeg er overbevist om, at der ved ændringer i lov om børne- og ungdomsforsorg i folketingsåret 1972-73 vil blive henlagt så mange af de opgaver, der nu påhviler børne- og ungdomsforsorgen, til